

Eindelijk werd om dezelfde reden als ten aanzien van het garen spinnen gold, nl. ter voorkoming van geldelijk verlies, besloten, dat twee of drie jongens in het Kinderhuis vertoevende, in het weven zouden worden onderwezen.

Dr. A. J. VAN DE VEN.

(Wordt voortgezet).

1) Catalogus van het Oud-Archief, 3e afd., blz. 53.

2) Uit de resolutiën van dit college zijn mij inlichtingen verstrekt door den huidige voorzitter, den Heer J. J. Vermeulen te Utrecht.

3) De acte is onder no. 1578 opgenomen in het protocol van den genoemden notaris (Gemeente-archief Utrecht).

4) Ras is een grove wollen stof, voor hosen, kleeren en mantels gebruikt. Dr. N. W. Posthumus, De geschiedenis van de Leidsche lakenindustrie, II, blz. 323. De hier genoemde soorten worden vermeld in de Bronnen voor de geschiedenis der Leidsche textielindustrie (R. G. P.).

5) Het Hilversummer streep was een speciaal product van katoenen gestreepte stof. C. L. Heek, De opkomst van de tapijtfabrieken te Hilversum in de tweede helft van de 18e eeuw. Het Gooi. Jaarboekje 1906, blz. 37, spec. blz. 41. Men zie ook Gedenkboek Hilversum 1424—1924, blz. 478 (De katoenindustrie).

6) De scheermolen werd gebruikt bij de fabricage van het kettingaren. Posthumus, a.w., II, blz. 231.

HET INSCRIFT OP DE BINNENPLAATS VAN PAUSHUIZE.

B26982

In het Maandblad, 11e jaargang, 1936, blz. 66, vroeg ik of men mij wellicht iets naders kon mededeelen over de spreuk: „Non omne quod minatur ferit”, waarbij ik wees op Horatius, Ars poetica, 350. De vraag bleef onbeantwoord. Zelf vond ik later bij Suringar: Erasmus over Nederlandsche spreekwoorden (1873), blz. 52 (no. XXXIV) naar aanleiding van het spreekwoord: „Canes qui plurimum latrant, perraro mordent”, d.w.z. blaffende honden bijten niet, aangehaald uit de Adagia germanica van Bebelius:

„Quid nocet latratus canis, si non mordeat.

Non omnis qui minatur mordet.”

Dezelfde spreuk dus in iets gewijzigde vorm. Wellicht vindt men het aardig te weten dat dus op de binnenplaats van Paus huize deze variant van een bekend „germaansch” spreekwoord, echter in latijnschen vorm, den bezoeker tot nadenken stemt.

A. D. v. R. A.

OOGGETUIGEN VAN OUD-UTRECHTSCHER KERMISSEN.

B26983

III.

Zes jaar later, in den zomer van het jaar 1740, passert een viertal Groningsche notabelen op een „Plaisir Reisje van Groningen na